

Piatok 5. februára 2016

Text: Mk 4, 26 – 29

²⁶Potom hovoril: Tak je to s kráľovstvom Božím, ako keď človek zaseje zrno do zeme; ²⁷v noci spí, vo dne vstáva, a zrno klíči a rastie, ani sám nevie ako. ²⁸Lebo zem sama od seba prináša úrodu; najprv byť, potom klas a potom plno zrna v klase. ²⁹A keď úroda dozrie, hneď priloží kosák, lebo nastala žatva.

Piesne: ES č. 229, 366

Zamyslenie nad Božím slovom:

V Ježišových podobenstvách v Evanjeliu podľa Marka je zapísané podobenstvo o zrne, ktoré rastie samo od seba. Toto podobenstvo môže byť považované za záver podobenstva o rozsievачovi, ktoré Marek oddelil ako samostatné. Je to jedna z perikop, ktoré nachádzame len u evanjelistu Marka. Podobenstvo sa začína vetou, že s kráľovstvom Božím je to tak, ako keď človek zaseje zrno do zeme. Keď človek zaseje toto zrno do zeme, ide za inou prácou, žije si svojím každodenným životom a nemá žiadny vplyv na rast zrna, ktoré zasial. Ono rastie – a on ani nevie ako. Rast zrna sa deje samočinne. Toto podobenstvo má eschatologický, kristologický význam. Tento význam je i Ježišovým posolstvom v danej historickej situácii Mesiáša i kráľovstva Božieho, zatiaľ skrytého, ale raz víťazne zjaveného v moci a sláve. Táto základná idea vystupuje zreteľne v evanjeliových podaniach o Ježišových slovách a skutkoch. Príchodom a pôsobením Ježiša ako Krista bolo zasiate zrno kráľovstva Božieho. Tým je už od začiatku daný a zaručený výsledok: zrno postupne dozrie k žatve, kráľovstvo Božie dospeje k naplneniu a dovŕšeniu, Mesiáš dospeje k víťazstvu v moci a sláve. Zrno je zasiate a musí nevyhnutne nasledovať žatva. Ide o Božie kráľovstvo. Boh sám spôsobí dozretie zrna, ľudia v tom nič nezmôžu, nie sú schopní jeho dozretie ani urýchliť, ani zmařit'. Ľudia nemôžu ovplyvniť Bohom riadený beh diania kráľovstva Božieho.

Podobenstvo je výrazom istoty o Božej moci, ktorá vždy dosahuje stanovené ciele. Živý Boh je dôvodom nádeje, že na Božiu moc sa človek môže v úplnej dôvere spoľahnúť. Amen.

Modlitba:

Hospodine, Bože náš, ktorý si povolávaš a zhromažďuješ zo všetkých končín zeme svoj ľud, ďakujeme Ti z úprimného srdca, že si aj nás Krstom svätým povolal do spoločenstva svojho ľudu, do svojej cirkvi. Učiň si nás hodnými toho, aby sme Tebe a Tvojmu Synovi, v ktorom sa nám zjavila Tvoja láska, prinášali obete vďaky a oddanosti. Daj, Pane, aby sme videli, že prichádza Tvoje kráľovstvo k nám, ako aj do celého sveta. Nech rastie medzi nami aj medzi tými, ktorí ešte žijú v tme a tóni smrti. Spôsob to svojím Svätým Duchom, aby sme ako deti svetla nenávideli všetky skutky tmy a žili na tomto svete mierne, spravodlivo a pobožne. Amen.

Mgr. Gabriela Lauríková, námestná fárarka v CZ ECAV Žemberovce (DNS)